

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenci in nemški konservativci na Koroškem.

Iz Kanalske doline 2. marca.

V zadnjem dopisu dal sem čast Vašim čitateljem mimogrede umeti, da smo koroški Slovenci tudi nemškimi konservativcem že napotu! Za škofijo smo mi od nekdanj prinašali največje žrtve; bili so časi, ko so največ Slovenci sami skrbeli za dubovni naraščaj v krški škofiji; in zopet so bili časi, ko so Nemci za krivoverci tekali, in ko so le še Slovenci ostali zvesti katoliški veri in jo branili ter ohranili v deželi. To je bilo za Lutrovih časov, ko so skoro vsi Nemci, posebno po mestih, prestopili k protestantizmu, in tudi zdaj je tak čas, da se le še Slovenci nabaja živa in prava vera, mej Nemci pa je več ali manj že vse zdvijano in zbegano. Lahko se torej reče, da bi se naša škofija brez Slovencev skoro težko vzdržala. To se je zopet zdaj pokazalo, ko je knezoškof dr. Kahn zidal Marijanišče v Celovci. Slovenske cerkve so za to palačo morale dati 30.200 gld., nemške cerkve pa, katerih je dvakrat toliko, samo 29.800 gld. Jedna tretjina Slovencev je morala nasproti dvema tretjinama Nemcev menda zato več denarja v ta namen žrtovati, ker jim bodo s časom tudi v Marijanišči njihove dečke ponemčevati začeli, dočim se bodo nemški dijaki poučevali lepo v maternem jeziku! Vrhu tega pa se za Marijanišče še posebej nabira, in izkazi nam jasno pričajo, da slovenske fare tudi tu neso poslednje v radodarnosti.

Karkoli se je katoliškega ustanovilo, vselej so Slovenci krepko in izdatno pomagali, čeprav so taki zavodi navadno le Nemcem koristili, Slovincem pa so služili v ponemčevanje. Za vse naše dobrote pa vendar nemamo nobene hvaležnosti, nobenega priznanja! Gledajo na nas nezaupno, kakor na sumne ljudi. Knezoškof dr. Kahn o naših razmerah ni poučen, isti pa, ki ga o naših razmerah poučujejo, razmer sami ne poznajo.

Ravno tako je z urednikom nemško-konservativnega lista „Kärntner Volksblatt“. Vsi so jednaki: slovenski ne znajo, torej se z našim ljudstvom ne morejo pogovoriti in tudi ne iz naših časnikov poučiti. Navezani so torej na motne vire Dunajskih in Graških listov, pri katerih je sumničenje Slovanov vsakdanja hrana. — V novejšem času je še „Vaterland“ proti Slovanom jako hladen postal; po Mladočehih udriha, pri tem pa misli na vse Slované; to se razvidi iz vsake vrste. Tega duha so se navzeli tudi manjši konservativni listi po deželah. Od kar se je Liechtensteinov „centrum“ ločil iz Hohenwartovega kluba, pričelo se je tajno in zakotno sumničenje Slovanov. Liechtensteinovci kot nemški centralisti mrzijo Slované že od svojega rojstva in zaradi svoje uzgoje; vrhu tega pa so še iskali uzroka za svoj nepotrební izstop iz Hohenwartovega kluba, in tako so prišli na nesrečno misel, da bodo svoj izstop najbolje opravičili s tem, ako kažejo Slované v najtemnejši luči. Vse, kar se jim sanja o našem „panslavizmu“ itd., so gole domišljije, ki so se jih nalezli iz liberalnih, židovskih listov; in tako nepoštena roba se potem prodaja kot „pravo avstrijsstvo!“ Kdor slovansko čuti in govori, je „pravemu Avstrijcu“ iz centrum-kluba že zavoljo tega sumen panslavizma! — V takem duhu je začel pisati lani tudi nemški konservativni list „Kärntner Volksblatt“, ki izhaja v Celovci po jedenkrat na teden, ter je Slovence in slovenske duhovnike očitno sumničil. Takrat pa je velika večina odločno izrekla,

da takega lista, ki sumniči Slovence, ne gre podpirati. Naredila se je uloga na tiskovno društvo in terjala drugačna pisava, če ne se odstopi. Nemški odbor tiskovnega društva pa na to ulogo niti odgovoril ni. Zato so slovenski duhovniki „Volksblatt“ popustili. Zdaj so pa Nemci k škofu dirjali in mu Bog zna kaj vse naštevali. Tudi so prišli s terjatvijo, naj jim da Mohorjeva družba na leto precejšnjo svoto podpore za njihov list. To so res pravi čudaki! Nemci ne plačajo niti 5 gld. na leto v Mohorjevo blagajnico, ker niti pet nemških udov družba ne šteje; Slovenci pa naj bi Nemcem vzdržavali politični list (!?) in še takega, da bi Slované in slovensko duhovščino sumničil?! Mohorjeve družbe odbor po mojih mislih ni lastnik njenega premoženja in največ udov je zunaj Koroške. Kaj bi rekli drugi Slovenci, ko bi odbor za kak nemški list na leto dajal sploh kako podporo, ali celo v toliki visočini, kakoršno so menili v svoje namene si izposlovati nemški konservativci od slovenskega podvzetja. Ako bi Mohorjeva družba imela kaj denarja odveč, imamo Slovenci sami dovolj dobrih in podpore bolj vrednih listov in ustanov.

Ker se je ta prošnja odbila in odbiti morala, zbrali so se nekateri nemški konservativci vnovič čisto na tihem in sklenili, ustanoviti svojo tiskarno v Celovci ter v ta namen nabrati 30.000 gld. Čeravno bočejo z nemško tiskarno staviti konkurenco Mohorjevi tiskarni, vendar so naši konservativni Nemci toliko ravnodušni, da še slovenskim duhovnikom pošiljajo vabila, katera so tiho dali tiskati v Št. Vidu, s prošnjo naj pomagajo ustanoviti nemško konservativno tiskarno! Tudi tu se vidi, kako dobro jim je znana slovenska požrtovalnost.

Mi jim želimo to srečo, bojimo se pa, da bodo vsako leto morali beračiti po škofiji za tiskarno in list, kakor tudi, da se bodo morali kmalu prepričati, da brez nas Slovencev nič ne premorejo. M—k.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 28. februarja.

V današnji seji bavila se je zbornica z zakonsko novelo o popolnjenju plač pomočnih duhovnikov. Ta predlog popolnuje zakon iz leta 1885. V zakonu omenjenega leta se je naznačila plača „ekspozitom“ od 300 do 500 gld. V slovenskih krajih so dobivali navadno 300 gld., kar je res jako malo. S to predlogo se jim plača povišuje za sto (100) gld., ako je bila ekspozitura z državnim dovoljenjem napravljena. Sicer je tudi to zboljšanje zelo pičlo, no vendar materialna stanje duhovnikov se s tem nekoliko popravi. Kronawetter je sicer proti predlogi govoril, no ne proti temu, da se ne bi zboljšala plača ekspozitom, ampak proti načelu, da se zboljša iz državnih sredstev. Vsi drugi so govorili za njo in bo se tudi gotovo vsprejela.

Ko je predsednik sejo odprl, prebral se je najprej v tretjič zakon o porabi državni blagajni pripadajoče odškodnine za propinacije na Gališkem. Potem utemeljuje poslanec Proskovec svojo predlogo ob upeljavanju obveznega cepljenja proti plučni kugi pri govedih. On kaže na veliko škodo nalezljivih boleznij pri govedih in omenja, kako silno pospešuje ogerska vlada industrijo, kmetovalstvo in živinozdravništvo, in kaj je on sam videl in skusil v tej zadevi na Nemškem, Francoskem, v Angliji in drugod. Potem pravi, da vodilo pri tej predlogi so mu bili dotični pruski zakoni. Govornik dalje zahteva od ministra poljedelstva, da bi obrnil vso svojo pozornost živinozdravništvu; ta stroka se mora

iz rokodelskih predmetov pouzdigniti v znanstvene in mora se posebni oddelek za njo napraviti. On svetuje, da bi se njegova predloga izročila zakonskemu odboru za živinsko kugo, kar je zbornica tudi vsprejela.

Naslednja točka dnevnega reda je bilo drugo čitanje zakonske predloge o zboljšanju plače pomočnih duhovnikov (ekspozitov).

Pri generalni debati se je oglasil k besedi poslanec Kronawetter. On pobija s stališča ameriškega zakonodajstva, to je s stališča svobodne cerkve v svobodni državi, to zakonsko predlogo. Po njegovih mislih se nima umešavati država v cerkvene zadeve. Najbolj bi bilo verski fond izročiti cerkvi, da bi ona svojim služabnikom po svoji volji dohodke dajala. Ali cerkev ne skrbi dovoljno za svoje služabnike, dohodki so neravno razdeljeni, ker mnogi škofi in nadškofi imajo strašanske dohodke, dočim mora nižim duhovnikom država iz svojih sredstev pomagati. Govornik trdi, da je dovolj cerkvenega denarja, da bi se moglo onim ubogim ekspozitom pomoči, zato on ne umeje, kako bi se mogla država k temu siliti. Dolžnost ministerstva nauka in bogočastja je tudi škofom in nadškofom veleti, da bi se tega udeležili. Ker pa se to ni zgodilo, bo on proti predlogi glasoval. (Odobranje na levici.)

Poslanec Fuchs pravi, da bi on želel zboljšanje plače duhovnikov za 150 do 200 gld., no zdaj popušča to misel, ker je vlada v odboru izjavila, da na take zahteve se zdaj ne more ozirati.

Potem govornik pobija Kronawettera, ki je objavil že na novo načelo ločenja države in cerkve. Država in cerkev se morata mej sabo podpirati in si pomagati in država ima dolžnost nekaj storiti za pomankanje trpeče duhovništvo.

Na stališči, ki ga on zavzema, je stala tudi država za Jožefa II., ki gotovo ni bila cerkvi naklonjena.

Poslanec Pscheiden polemizuje proti Kronawetteru in opisuje, kako je verski fond postal; on ni podarjen od države, ampak sestavljen iz premoženja uničenih samostanov in bratovščin ter iz interkalarij duhovnih služb in radi tega je on cerkveno premoženje, država ga ne sme za se vzeti. Cerkev se ni nikdar tem pravicam odpovedala in škofje so si izrecno pridržali pravo v računski knjige verskega fonda pogledati. Ne more se torej reči, država podpira duhovnike, ako se to godi iz verskega fonda. Dalje govornik poudarja, da je bila v Avstriji cerkev vedno združena z državo, to, kar se v predlogi zahteva, ni neopravičeno zahtevanje od države, saj ona se tudi poslužuje cerkvenih organov za mnoga državna opravila. Govornik bi najraje glasoval za nasvet da Tonklija v odboru za povišanje zneska, no, ker ta nima nade prodreti, se mora za zdaj s tem dovoljiti. — Potem predlaga poslanec Pscheiden, da bi se tudi kuratni beneficianti pod §. 1. prištevali. (Odobranje na desnici.)

Poslanec Klucky predlaga konec debate, kar se vsprejme.

Govoril je za tem poslanec Spelina, na konci pa še poročevalec Griewocz.

Pri glasovanju se je potem tudi sklenilo preiti k specialni debati in seja je bila s tem končana.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. marca.

Gališki rusinski listi se pritožujejo, da sodišča kaj čisto razpisujejo sodne obravnave za rusinske stranke ob pravoslavni praznikih. „Červon-

naja Rusj⁴ v posebnem oddelku objavlja vse take slučaje, da jih zvedó višji vladni krogi. Kakor se kaže, pojski uradniki nalašč izbirajo take dni za sodne obravnave.

Ogerski državni zbor vsprejel je v soboto budgetni zakon s precejšnjo večino. Vsa liberalna stranka je glasovala za budget. Sedaj ko je budget rešen, bode pa opozicija poiskala drugih priložnostij, da bode napadala Tiszo. Hudo bode ugovarjala temu, da bi se Andrassyju postavil spomenik na državne stroške.

Vnanje države.

Nekateri srbski listi so jako pretiravali za-
roto **bolgarskega** majorja Panice. Sedaj pa poroča nek srbski list, da zarote niti bilo ni, temveč se hoče le Stambulov znebiti Panice zaradi nekib sodnih aktov, ki Stambulova jako kompromitujejo. Leta 1876 bil je Stambulov v Rumuniji v preiskavi zaradi umora in ropa, pa se je odtegnil kazni z begom. Pozneje je sodne akte zanj odkupil Mantov. Stambulov pa ni vedel, da so akti bili prepisani, in prepisi legalizovani. Dve priči, Panova in Kičijeva, ki sta vedeli vso stvar, je dal Stambulov ob nemirih v Ruščuku ustreliti, če tudi nesta bili nič v ustajo zapleteni. Nekega večera bilo je v hiši Panice zbranih več oseb in je trgovec iz Ruščuka Kalupkov kazal prepis dotičnih aktov. Nek Borčev je vse povedal Stambulovu. Ministerski predsednik je dal takoj zapreti Panico in Kalupkova, da dobi dotične akte. To je vsa zarota. Akti so pa še v drugih legalizovanih prepisih in se bodo v kratkem objavili zunaj Bolgarije. Odgovornost za to vest, moramo pač prepuščati srbskemu listu. Karakteristično je pa, da se vsem Sofijskim kolovodjam pod tikajo ropi, goljufije in tatvine. Take govornice so se širile o Mantovu, Popovu, Panici in sedaj o Stambulovu.

Zadnjega občnega shoda **francoskih** republičanskih poslancev se je udeležilo le 160 članov zbornice, kar je jako malo, kajti zbornica šteje 370 republikanov. Zaradi tega so pa zbrani poslanci sklenili, da se redni shodi opusté, ker se ž njimi pravi namen itak ne doseže.

Italijansko pomorsko ministerstvo je ukazalo, da se zgradi 16 novih torpedovk. Italijanska vlada čuti, da je njena mornarica preslaba, da bi mogla zadoščati nalogi svoji. Posebno jej primanjkuje manjših hitrih ladij, zaradi tega pa si omisljijo novih torpedovk. — Ko je stopil novi kazenski zakon v veljavo, s katerim je odpravljena kazen dosmrtné ječe, zahteva 8000 ujetnikov, obsojenih v dosmrtno ječo, da se jim kazni premeni.

Ruskim listom poroča se iz Aten, da se **Krečani** pripravljajo za nov ustanek. Po vsem Grškem se baje snujejo društva, ki nabirajo denar za ustajo. Delajo se baje velike priprave. Ustaši bodo proglasili zjedinjenje z Grško. Ustanek bode baje buknil v začetku aprila. Po Carigradu se pa širi vest, da se ruski poslanik v Atenah pogaja z vodjo krečanskih ustašev hadži Mihajlom in mu obeta znatno podporo s strani Rusije.

Začasna vlada **braziljska** je imenovala odsek treh članov, da izdela novo ustavo in nov volilni red. Volitve za novo zbornico bodo 15. septembra, parlament se pa snide še le dne 15. novembra. Kakor se vidi, se vladi ne mudi posebno stvari definitivno urediti.

Dopisi.

Z Gorenjskega 3. marca 1890. [Izv. dop.] Pred kratkim podali so se naši državni poslanci zopet na Dunaj v državni zbor in gotovo spremljevale so jih tja premnoge nade in želje našega naroda. Tudi naša Gorenjska goji v srci željo, katero je s polnim zaupanjem gospodom poslancem položila v njih potno torbo, in trdno pričakuje, da bodo oni na Dunaji z združenimi močmi in z odločno besedo potegovali se za to, da bi se nam ta srčna želja uresničila, namreč, da bi se nam Gorenjcem še nadalje ohranila mala gimnazija v Kranji.

Mnogo se je že obravnavalo o tej stvari, a glede na imenitno važnost te zadeve za naš narod, še zmiraj premalo. Jaz mislim, da je učni zavod, ki ima kakor vsaka srednja šola nalogo, da nas in naš narod kolikor toliko pomaga upeljovati v svetovno kulturo, da je zavod, ki nas ima kolikor toliko usposobiti za višjo duševno izobražbo in za kulturni napredek, vsekako vreden, da se zanj potegujemo in bojujemo do skrajnega. Kajti če bomo zgubljali srednješolske zavode, potem zgubljali bomo Slovenci tudi svojo duševno moč, ki v narodu tiči, ker ostala bode nerazvita, potem pričeli bomo pa tudi kmalu duševno pešati in zaostajati za drugimi narodi, ter propadati duševno in v posledici tudi gmotno. Namestu da bi napredovali, bomo nazadovali, in postali bomo odvisni od drugih srečnejših narodov, kateri imajo več prilike in pripomočkov, vzdržavati se na vrhunci sedajšnje kulture.

Zatorej pa je dolžnost vsacega narodnjaka po svoje pomagati v to, da se narod obvaruje vsake škode, ki mu sega po duševnem razvoju, — tembolj pa je treba, da narodovi izvoljenci in njegovi zastopniki v tacihi slučajih napno vse svoje sile, ter jih posvetijo narodu v korist, dokler je še čas.

In še je čas! Če si predočimo splošno parlamentarno in politično situacijo na Dunaji, pridemo do prepričanja, da je še zmirom uspeh glede Kranjske gimnazije mogoč. Toda složnega delovanja je treba in odločnega ter resnega navora, ne pa tacega, kakoršen je bil v tem oziru vlaški, ko se je v seji dne 27. marca posvetilo Kranjske gimnaziji le par kratkih besed in še to le mimogrede. Vzglede za vzajemnost, odločno in vstrajno postopanje smejo nam biti nemški poslanci iz Češke. Zato so pa tudi kaj dosegli s svojo disciplino! Toda mi jih ne zavidamo za sijajne njih uspehe. Če se pa poudarja, da je bila češko-nemška sprava potrebna, ker jo je večna pravica zahtevala in da je ta sprava prava sreča za državo, ker sta sedaj obe stranki zadovoljni, — dobro, naj se pa to načelo dosledno izvršuje, toda ne le Nemcem, tudi drugim narodom nasproti, potem tudi nam ni treba trpeti nikacega nepravicega zatiranja od državne učne uprave, ampak zahtevati smemo, da se nam pravica deli v jednaki meri, kakor drugim. Tudi mi hočemo zagotovljeno imeti kulturno svojo prihodnost, kakor Nemci, toda ta se ne doseže na tak način, da nam vlada brez utemeljenega uzroka jemlje že dlje časa obstoječe učne zavode, katere kaj živo potrebujemo, ker jih nemamo nič odveč. Narod naš dosti donša denarnih in krvnih žrtev za državo, zato pa sme tudi od nje tirjati, da država kaj stori zanj, najmanj pa to, da ga ne pritiska ob zid in da mu vsaj tega ne odteguje, kar že ima in kar on za svoj razvitek živo potrebuje.

Da je učna uprava v Ljubljani osnovala novo nižjo gimnazijo, to nam nikakor ne more veljati za namestek, kajti v Ljubljani je vlada le to storila, kar je iz pedagogičnih uzrokov in zavoljo ložjega vodstva in nadzorstva tega največjega gimnazijskega zavoda v celem Avstriji storiti morala. Zato je paralelne razrede, kolikor jih je na nižji gimnaziji nad 2, izločila iz starega zavoda ter jih združila v novo nižjo gimnazijo. S tem pa ni veliko pridobil naš narod in tudi ne Ljubljana, kajti Ljubljana imela bo prihodnje leto na obeh zavodih ravno toliko razredov, in približno ravno toliko učencev, kakor jih je letos imela na enem zavodu. Naš narod s to nižjo gimnazijo, ki je le bolj formalna, kakor pa materijalna pridobitev, ni pridobil toliko, da bi se ta nižja gimnazija zmatrati smela primerno odškodbo za razpuščeni zavod v Kranji. Zatorej pa smejo naši poslanci z dobro pravico zahtevati, da se ta zavod za naš v učnih zadevah ne baš bogato preskrbljeni narod še nadalje ohrani.

Iz Ormoža 2. marca. (Čitalnica.) Čeravno je neprijeten gost v podobi hudomušne hripe potoval po svetu, je vendar v naši Čitalnici bilo letos zelo veselo, kakor še malokdaj poprej. Imeli smo dva večja plesa jedenkrat tombolo in skoro vsako sredo „jour fix“, pri katerih je bilo vselej mnogo različnih zabavnih točk in dovolj udeležencev.

Pri plesih 27. jan. in 17. febr. je dvorana bila vsakokrat polna lepih plesalk in vrljih plesalcev. Odbor je zelo dobro pogodil, da je priredil dne 17. febr. kostumiran ples, ker ta je privabil poleg domačinov mnogo odličnih gostov s Ptuja in Ivanca. Ob 1/2 8. uri so se začele kostimirane plesalke in plesalci v stranskih sobah zbirati in ko se je ob 8. uri dalo znamenje za nastop v ukusno okrašeno dvorano, zibala se je v isto dolga vrsta plesalk in plesalcev v prekrasnih, ukusnih in bogatih oblekah.

V opravah videli smo prelepo „vrtnico“ — čarobne plesalke v „roccoco-toaletah“ — krasno hudičevko — brdko Španijolko — olepotičeno ciganko — elegantno Italijanko, Hanakinjo, Hrvatico, Kranjico, Bosanko in več drugih jako ukusno opravljenih gospic.

Izmej gospodov je omeniti posebno bogatega Srba, gibčnega visokonožnega hudička, pobožnega Turka, orjaškega Gorenjca, veselega Hrvata in salonskega Serežana.

Vsem se je na obrazu poznalo, da so zadovoljni z društvom in neutrudljivo vesel sukali se je par za parom do 1/2 7. ure jutraj. Tako smo se s svojimi preljubimi sosedi tukaj dostojno od očeta

Kurenta poslovali, hvaležni vsem, ki so za tako dobro izpeljavo čitalničnih zabav kaj storili.

Naj bi te zabave privabile prihodnjič še druge domoročce in bi tako naša čitalnica bila pravo ognjišče zavednih in složnih narodnjakov Ormoškega okraja. B. R. N.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 3. marca.

Navzočnih je 22 obč. svetovalcev. Predseduje župan, ki overovateljema zapisnika imenuje občinska svetovalca J. Murnika in J. Železnikarja, potem pa čita deželnega predsedstva dopis, v katerem se naznanja, da je deželno nadsodišče v Gradci o novem selilnem redu izreklo se tako, da bi za letna stanovanja zadoščevala mesto 14dnevna tudi osem dnevna odpoved, za mesečna stanovanja pa ne treba posebnih določeb, ker je za to že skrbnjeno v državnem zakoniku in v ministerskih naredbah. Sicer pa ni pravega povoda, da bi selilni red za Ljubljano bil bistveno drugačen, nego v Gradci.

Na predlog podžupana Petričiča vzame se to vprašanje takoj v pretres in sklene, da se mestni zastop Ljubljanski popolnoma strinja s selilnim redom v Gradci, po katerem naj se torej tudi Ljubljanski selilni red uravna, da se bodo torej letna stanovanja odpovedovala na 8 dni.

V stavbinskega odseka imenu poroča občinski svet inženér Hrasky o kolavdaciji mizarskih, ključaničarskih in steklarskih del v mestni vojašnici. Poleg kolavdovane vsote v znesku 23.294 gld. 96 kr. zahteva namreč konzorcij mizarjev za posebna dela 1163 gld. 39 kr. Odsek nasvetuje, da se za ta dela dovoli 624 gld. 49 kr. nad kolavdovano vsoto, za ključaničarska dela pa še 72 gld. 60 kr., zahteva steklarjev naj se pa odbije.

O tem vršila se je debata. Obč. svet. Klein nasvetuje, da se itak stiskanem obrtnikom prizna vsa zahtevana vsota po odbitih 152 gld. za okna v koridorih, torej 1011 gld. 39 kr. Ko so v tej zadevi govorili Tomek, Petričič, Grasselli, Zitterer, odkloni se Kleinov predlog z večino glasov in sklene se: da se mizarskemu konzorciju izplača še 624 gld. 49 kr., ključaničarjem še 72 gld. 60 kr., steklarjema Kolmanu in Kajzlu za pobite šipe na predlog obč. svet. Hribarja 116 gld. 25 kr., ugovor mizarskega mojstra Regalija pa se izroči pravnemu odseku.

Obč. svet. dr. Staré poroča v stavbinskega odseka imenu o T. Debečeve prizivu zaradi neke lope v Vegovih ulicah. Odsekov predlog vsprejme se brez debate.

V policijskega odseka imenu poroča občinski svet. dr. vitez Bleiweis Trsteniški o mestnega fizikata letnem poročilu pro 1888 in popolnitvi službe mestnega fizikata. Izvestje o mestnega fizikata delovanju bilo je zelo obširno in zanimivo. Poročevalec je naposled nasvetoval: 1. Služba mestnega fizikata razpiše se takoj. Prosilci morajo se izkazati, da so prebili fizikatski izpit in se zavezati, da izven mesta ne bode imeli zasobne prakse. Plača fiziku določi se s 1800 gld, na leto s štirimi 10% petletnicami, ki se bodo v pokojnino uštevale. Predlog ta obvelja, naslednji predlogi zaradi uvažanja cunj v skladišča v mestu, zaradi ubožne hiše itd. izročé se magistratu.

Obč. svet. Fr. Ravnikar poroča v imenu olepševalnega odseka o popravi vodnjaka na mestnem trgu in za Tivolskim gradom in o pripravah za fonteno v „Zvezdi“. Sklene se, da se krasni vodnjak na mestnem trgu, delo slavnega Robbe, popravi (troški 1500 gld.), istotako pokvarjeni vodnjak za Tivolskim gradom. Glede predloga, da se v „Zvezdi“ napravi monumentalni vodnjak in razpiše tečaj za najlepši načrt, preide se po nasvetu dr. Stareta na dnevni red.

V pravnega in personalnega odseka imenu poroča potem dr. Tavčar o letošnjih dopolnitvenih volitvah za mestni zastop. Letos izstopijo nastopni obč. svet.: v III. razredu: O. Dolenc, Srečko Noll, Ivan Tomšič, Ignacij Valentinčič, Ivan Železnikar. v II. razredu: V. Hrasky, dr. Ivan Tavčar, vitez Zitterer. v I. razredu: dr. vitez Bleiweis Trsteniški, Vaso Petričič. Odpovedal se je dr. A. Mosche, umrl pa je M. Pakič.

Po odsekovem nasvetu vsprejme se odpoved dr. Moscheta na znanje, a mestni zbor izreče obžalovanje svoje na izgubi tako delavne moči in se odstopivšemu gospodu obč. svet. dr. Moschetu

toplo zahvaljuje na večletnem, jako uspešnem delovanju.

Dopolnitvene volitve določijo se na 14., 16 in 18. dan aprila t. l., načelnikom volilni komisiji v III. razredu imenuje se obč. svet. A. Klein, v II. razredu Ivan Velkoverh, — v I. razredu Fr. Ravnikar.

Koncem seje interpeluje obč. svet. I. Hribar župana, kaj je z ono deputacijo, ki se je pred šestimi meseci sklenila, da odide k poštnemu ravnateljstvu v Trst zaradi novega poštnega poslojpa v Ljubljani.

Župan Grasselli odgovori na to, da deputacija ni nikamor šla, ker ni imela nikacega gradiva in ni vedela povedati, ne kje ne kaj. Sicer pa je stvar v teku in poštni ravnatelj Koch bil je že dvakrat, poslednjikrat pred 14 dnevi v Ljubljani zaradi novega poštnega poslojpa. Stvar je sedaj v takem stanju, da ne gre javno o njej razpravljati.

Odgovor ta vzel se je na znanje, potem pa se je pričela tajna seja.

Domače stvari.

— (Slavjanskega koncert.) Prvi koncert bode, kakor smo že naznanili, v četrtek, dne 6. t. m., drugi koncert v petek, dne 7. t. m., vsakokrat ob 1/2 8. uri zvečer. Ustopnice za drugi koncert se dobivajo v prodajalnicah gg. Vaso Petričiča na mestnem trgu in A. Schafferja na Kongresnem trgu.

— (O Slavjanskega koncertih) so italijanski listi Tržški polni hvale in občudovanja. Celo „Indipendente“, ki o prvem koncertu ni prinesel niti besedice, ves oduševljen piše o ruskih pevcih in pravi, da je v drugem koncertu bilo še več entuziazma nego v prvem. Vsaka točka morala se je ponavljati, nekatere celo trikrat. O gospodični Nadeždi Slavjanskoj piše, da je najodličnejša umetnica, njen sopran pa izmed najlepših glasov, kar se jih more slišati, intonacija završena, „timbre“ najdražestnejši in izredne gibčnosti. Mnoge „pri madone“, ki so na velikem glasu, morajo zavidati to pevko in trditi se sme, da, ko bi se posvetila opernemu petju, bi dosegla izredne triumpfe. V enakem zmislu piše tudi „Il Mattino“. Pri tej priliki pojasniti nam je neko vest o Slavjanskega družbi. V listih bilo je čitati, da je Slavjanski položil v Aradu venec na grob madjarskih puntarjev. Kakor čitamo v včerajšnjem „Obzoru“, je Slavjanskega družba v Aradu res položila venec, a ne na grob madjarskih puntarjev, ampak na grob onih Rusov, ki so 1849 leta ondu poginili.

— (Umrla) je danes zjutraj gospa Marija Zamida, porojena Rozina, soproga g. Matije Zamide, deželnega svetnika v Ljubljani. V m. m.!

— (Slikarska štipendija.) Deželni odbor štajerski je g. Romau Fekonji, rojenemu blizu Ljutomeru, za leto 1890 podelil slikarsko štipendijo.

— (Izprašani stavbinski mojster.) Gosp. J. Skoupil iz Ivanovic na Moravskem napravil je pri tukajšnji c. kr. deželni vladi predpisani izpit za stavbinske mojstre in je z dekretom pripoznan zmožnim za izvrševanje stavbinske obrti.

— (Deželni šolski svet štajerski) je upokojil stalnega učitelja pri sv. Lovrenci v Slov. goricah g. Ivana Grebenca. Uzroki so neznani.

— (V Ljutomeru) se je na mesto gosp. dr. Spešica naselil neki dr. med. J. Wozelka z Dunaja.

— („Pokupski Sokol“) v Karlovcu priredil bode dne 15. t. m. v čitalnični dvorani javno telovadbo, katere se bosta na prošnjo njegovega odbora udeležila tudi izvrstna predtelovadca Ljubljanskega „Sokola“, brata Benčan in Vernik.

— („Sokolsko društvo“) snujejo, kakor se nam poroča, v Zagorji ob Savi.)

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) priredi v sredo, 5. marca t. l., v cvetličnih dvoranah ces. kr. vrtogradnega društva (l. Parkring) postni svoj koncert, pri katerem bode sodelovalo več znamenitih umetniških sil slovanskih. Vspored: 1. Dr. B. Ipavec: „Vodniku“, moški zbor slovenski; 2. Bendl K.: „Tretji trojlistek narodnih pesnij“ (poljska, ruska, srbska), — bariton solo poje g. L. Srpek; 3. Smetana B.: „Arija Milade iz opere „Dalibor“, poje gospica A. Bezdekova; 4. Roguski L.: „Barkarola“, poljski zbor moški; 5. a) Dvořak A.: Vzpominani, b) Rubinstein A.: Poloneza, igra na glasoviru. R. Epstein 6 a) Klička J.: „Bodlak“, b) Rut-

te E. Mir: „Dudaček“, zbor za tri ženske glasove s spremljevanjem na glasoviru s štirimi rokami; 7) Pivoda Fr.: „Lešetinský kovař“, „Zpěv Lidunký“, — dr. N. Javurek: „Moravske narodne pesni“, poje gospica Bezdekova; 8) Iv. pl. Zajc: „Diži se iz sna“, moški zbor hrvatski. II. Po koncertu igra vojaška godba pešpolka št. 12 sledeče točke: Smetana B. „Prodana nevesta“, Monizsko: Predigra k operi „Halka“, Packe: „Dzi-ezi krakovskie“, Moszkowski: „Serenata“, Friedrich: „Slavjan“, Kosužak: a) „Narodna pisnička“, b) „Bajka“, Šebor: Touha (hrepenenje) Zajc Iv. pl.: „U boj“, zbor vojakov iz opere Zrinjski. Ustopnice se dobe: sedeži v cerklju 2 gld. 5 n. i. po 1 gld. 50 n. I Tiefer Graben 11 (Bouchal) in zvečer pri kasi

— (Meso se je v Ljubljani podražilo.) Od 1. dne t. m. stane pri mesarjih, ki koljejo pitane vole, kilo zadnjega dela 64 kr., mesto prejšnjih 60 kr. Mesarji se izgovarjajo, da je cena živini poskočila, ker prihajajo kupci iz Koroške, Švice, Italije, posebno pa iz Tirolske, ki vse pokupijo, dobro in slabo, posebno od tedaj, ko sta se v Bolzanu otvorili dve tovarni, ki prirejata takozvani „Büchsenfleisch“ za vojsko in mornarico. Tudi v Spodnji Šiški, kjer se, kakor pravijo mesarji, le krave koljejo, podražilo se je meso na 50 kr. kilo.

— (Poskušen samomor.) Na sv. Petra cesti šte. 8. ustrelil se je danes zjutraj ob 9 1/2. uri neki Stubelj, mož 22 let star, z revolverjem v sence. Krogla obtičala mu je v glavi in ni najmanjšega upa, da bi okrevl. Uzrok samomoru je baje nezdravna bolezen.

— (Iz Budimpešte) se nam piše: Celi mesec februarij bil je jako prijeten in vsak dan smo imeli solnce, po cestah prahú, kakor po leti in ne velik mrz Danes (2. marca) ob 8. uri zjutraj je počel naletavati droben, suh sneg, katerega sapa zanaša in brije v oči, da ni moči naprej; in ko to pišem, ob 3. popoldne, tako ti močno mede, kakor o božiči in sneg je že za 10 cm. zapadel. Gotovo bodo zameti na železnicah. —

— (Ormoško okrajno učiteljsko društvo) bode dne 6. marca t. l. imelo v Ormoži svojo redno zborovanje v mestni šoli. V preteklem mesecu se je društvo v posebni deputaciji poklonilo gospodu c. kr. okr. glavarju F. Mareku na Ptuj, proseč ga, naj bi se potegnil v prid učiteljstva pri urejenju učiteljskih plač, katere se bodo letos regulovale. Gosp. glavar je deputacijo prijazno vsprejel in obljubil v ta namen storiti, kolikor je v njegovih močeh. Vsi krajni šolski sveti in tudi zavedni občinski zastopi v Orm. okr. so se pobrigali za svoje šole in uložili prošnje, da se iste postavijo v višji (t. j. najmanj v tretji) plačilni razred.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji prvi obravnavi zatožena je bila 22 letna omožena Mina Koželj iz Gorjan na Gorenjskem hudodelstva umora, doprinešenega s tem, da je svoje dne 30. novembra 1889. porojeno dete v noči dne 2. decembra zadušila. Zatožena Mina Koželj omožila se je stoprav začetkom julija l. l., a že po petih mesecih porodila. Svojemu možu je v.e prikrila, da je nosna s prejšnjim ljubimcem, kmetskim fantom Ulčarjem, kateremu je svoje stanje pred poroko naznanila, ne da bi bila dobila odgovor. Kratko pred porodom izvedel je zatoženke mož o svoje žene opasnem stanju, napil se je od jeze in svojo ženo obkladal z ne baš prijaznimi pridevki, ne da bi bil tudi dejanski surov postal. Ko je zatoženka porodila, zbolela je jako nevarno, da so jo prevedeli dne 2. decembra, a vender se je mej boleznijo, kakor to potrde nekatere priče prišedši do zavesti, brigala v jednomer za svojega otroka, katerega je poljubljala, ko so jej ga dali v roke. V noči 2. decembra jokalo je novorojeno dete in zatoženka napravila je sama luč, ker mož tega ni hotel, in vzela dete k prsim, a da bi dete ložje pilo, naslonila se je nad dete, katero je nekoliko časa hrano materno uživalo, potem pa oduehalo in poleg nje v postelji, kakor je mislila, zaspalo. Nekaj časa je še dihalo, a kmalu, ko je morebiti nekoliko vsled bolezni oslabela za trenotke zatisnila oči, slišala je globok zdiblej in ko ustane vidi, da je bilo dete mrtvo. Umoriti deteta ona ni hotela. Državnega pravdnika namestnik dr. Kavčič izvaja iz razlogov, da je zatoženka svoj stan prikrivala ne samo ženinu in potem možu, ampak vsem v hiši in v vasi, in uvidevši, da bode dete vedni povod prepiru z možem, sklenila usmrtiti ga, da je morebiti celo nameravala, ga prej spraviti naprej. Zato je

vzela koreninice, katere jej je bojda šaljivo nudil, da se zopet ozdravi, neki nekdanji častilec. Seveda se ne ve, je li to zdravilo poskusila, ali ne. Tudi, da ni po smrti otrokovi, predno so ga odnesli iz hiše, napravila otroku križa, da ni skrbela za pripravno perilo za dete, kar stori še toli revna mati, v kolikor more, tudi iz tega izvaja državni pravdnik, slikajoč zatoženko, kot moralno jako propalo osobo, da je imela določen namen usmrtiti svoje dete. Zatorej nasvetuje, naj porotniki vprašanje na hudodelstvo umora potrde. Zagovornik dr. Tavčar je v dolgem, stvarnem in jedrnatem govoru dokazoval, da zatoženka ni tako slaba osoba, kakor jo je slikal zastopnik zatožbe. Kdor, kakor porotniki, pozna kmetsko življenje naroda našega, vedel bode, da se jednaki nesrečen roman čestokrat, dasi ne premnogokrat pojavlja. A to ni noben dokaz popolnega moralničnega propada. Da je zatoženka svoje stanje tajila, je razumljivo o tem, ga prikrivati kolikor dolgo časa mogoče, a strah pred njenim možem je nikakor ni mogel privedi do najhujšega hudodelstva, posebno ker mož razen zabavljanja, katero pa mej kmetskimi ljudstvom ne šteje Bog zna kaj, ni nikakor posebno grozil. Da bi bil kaj tacega hotel, spodil bi bil zatoženko iz svoje hiše, česar pa ni storil. Dr. Tavčar tudi naglašja, da zatoženka, ki je bila v smrtni nevarnosti, kar je več ali manj vsaka mati v otroški postelji, previdena s svetstvi, gotovo ni mislila umoriti otroka svojega, zato upa, da bodo porotniki sodeč po vseh okolščinah, katere je kazala obravnava, prvo vprašanje zanikali. Porotniki (načelnik g. Fran Drenik) so prvo glavno vprašanje na umor s 10 proti 2 glasoma zanikali; drugo vprašanje, pa glasečo se na pregrešek zoper varnost življenja z 10 proti 2 glasoma potrdili. Vsled tega obsodilo je sodišče zatoženo Mino Koželj na šest mesecev ječe in v povrnitev kazenskih troškov. Zatožena izjavi, da kazni nastopi takoj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 4. marca. Jutri, petega marca, zadnji koncert Slavjanskega.

Pariz 4. februarja. Časopisi vseh strank mislijo, da je navzlic včerajšnjemu glasovanju v zbornici stališče ministerstva popolnoma omanjano. „Journal des Debats“ pravi: V resnici imamo od včeraj nov kabinet, čegar predsednik je Bourgeois pod avspicijami Floqueta in Clemenceau-a. „Republique Française“ vpraša, ali se je zaupno glasovanje zahtevalo za Bourgeoisa, ali za Theveneta, iz česar se daje tolmačiti, da toliko zmernih republikanov ni glasovalo. Kakor „Estafette“ trdi, odstopil je Constans radi tega, ker se je Mazeau-u zagotovilo mesto predsednika kasacijskemu sodišču s tem pogojem, da odloži svoj senatorski mandat in ves svoj upliv porabi v to, da bode senatorjem izbran Cunisset, Carnotov zet.

Razne vesti.

* (Nevarno rokodelstvo) je v Carigradu fotografovanje. Fotograf zagreši se proti koranu, kateri vsak posnetek človeški kaznuje s smrtjo. Nemšk fotograf naslikati je hotel s svojim momentnim strojem sultana idočega v mošejo. Ko je nek sultanov uradnik to zapazil, stopil je k njemu in da ne bi tedaj posredoval mimo prišedši nemški poslanik, zgubil bi skoro gotovo življenje. Po posredovanju poslanikovem omečili so se turški sodniki in pripravili ga samo dva mesca. Aparat razbili so mu do cela in po prestani kazni mora iz dežele.

* (Kuharske umetnosti razstava) bila je minoli teden v Parizu. Letošnja razstava je bila že osma te vrste. Bila je dobro obiskovana. Posebno so občudovali neko novo pivo, v katerem je več železnih sestavin, in je zatorej priporočati krvirevnim. Dohodki teh razstav, ki se slednje leto ponavljajo, porabili se bodo za osnovo velike narodne kuharske šole v Parizu.

* (Čuden umor.) V Stellersdorfu pri Korneuburgu našli so dne 21. m. m. sedemdesetletno hišno posestnico in mesarico Regino Martner mrtvo in precej obžgano v njenem stanovanju. Sodnja komisija na lici meata je dognala, da je starko zločinec zadušil, potem je pa zakuril, da bi mislili, da je po nesreči zgorela. Zločinca sumen je pokojnice soprog mesar Fran Martner in so ga že zaprili.

* (Lep dogodek) se je pripetil v Hedesheimu. Tamošnji pek je zamesil in pokrtil testo s plahto, ker je bilo mrzlo. Protijutru pride njegov sin malo vinjen domu. Misleč da ima pred sabo postelj, odgrne plahto in zleze notri. Ko je hotel oče zjutraj peči, najde sinu spečega v testu in sicer bil je do glave „zakrit.“ Kaj se je pozneje zgodilo, si vsak lahko sam misli.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Darila za „Narodni Dom“.
XXXVI. izkaz „Krajcarske Družbe“.

Presek 8322 gld. 46 kr.	
F. Alešovec v Opatiji	2 " — "
Mesečni doneski dr. V. Krisperja od 1. julija 1889 do 30. aprila 1890, à 1 gld.	10 " — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Ratoliska) na knj. št. 481	12 " — "
Mesečni doneski za januarij; vplačali so sledeči gg.: Dr. A. Mosch, Fr. Ravnihar, Fr. Ks. Souvan in Ferd. Souvan, dr. Ivan Tavčar in I. Vilhar, à 5 gld.	30 " — "
Dr. A. Ferjančič, I. Gogola, Fr. Kollmann, I. Murnik, M. Pleteršnik, pl. U. Trnkóczy in dr. J. Vošnjak, à 3 gld.	21 " — "
dr. K. vit. Bleiweis, dr. Fr. Munda, V. Rohrman in Fr. Soss, à 2 gld.	8 " — "
A. Bayr, J. S. Benedikt, O. Detela, P. Drahsler, I. Duffe, Fr. Gerbič, dr. V. Gregorič, I. Vl. Hraský, Drag. Hribar, dr. M. Hudnik, dr. A. Jarc, I. Knez, E. Lah, J. Martinak, G. Pirc, K. Pleiweiss, K. Pleško, L. Robič, S. Rutar, J. Swoboda, dr. K. Triller, Fr. Wiegthaler, T. Zupan, dr. Fr. Zupanc, Dr. Žagar, R. Beni in I. Žitnik, à 1 gld.	27 " — "
A. Bartel, V. Borštner, J. Geba, J. Pichler, L. Pincar, K. Pirc, dr. I. Svetina, I. Šubic, A. Tavčar, A. Trstenjak in Fr. Trtnik, à 50 kr.	5 " 50 "
Naknadni donesek za Vodnikovo slavnost (daroval G. P. M.) iz Celja	3 " 75 "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 28	4 " 80 "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik I. Rodé) na knj. št. LXXXIV.	5 " 20 "
Mesečni doneski dr. A. Jarca od 1. februarja do 31. julija 1890, à 1 gld.	6 " — "
Mesečni doneski za februarij; vplačali so sledeči gg.: Dr. A. Mosch, Fr. Ravnihar, Fr. Ks. Souvan in Ferd. Souvan, dr. Ivan Tavčar in I. Vilhar, à 5 gld.	30 " — "
I. Gogola, Fr. Kollmann, I. Murnik, M. Pleteršnik, pl. U. Trnkóczy in dr. J. Vošnjak, à 3 gld.	18 " — "
Dr. Fr. Munda, V. Rohrman, S. Rutar in Fr. Soss, à 2 gld.	8 " — "
A. Bayr, J. S. Benedikt, R. Beni, O. Detela, P. Drahsler, I. Duffe, Fr. Gerbič, dr. V. Gregorič, I. Vl. Hraský, Drag. Hribar, dr. M. Hudnik, I. Knez, E. Lah, J. Martinak, G. Pirc, K. Pleiweiss, K. Pleško, L. Robič, J. Swoboda, J. Traun, dr. K. Triller, Fr. Wiegthaler, T. Zupan, dr. Fr. Zupanc, Dr. Žagar in I. Žitnik, à 1 gld.	26 " — "
A. Bartel, V. Borštner, J. Geba, J. Pichler, L. Pincar, K. Pirc, dr. I. Svetina, I. Šubic, A. Tavčar, A. Trstenjak in Fr. Trtnik, à 50 kr.	5 " 50 "
Skupaj	8545 gld. 21 kr.

Vsem poštvalnim in vstrajnim poverjenicam in poverjenikom, podpornicam in podp. rnikom, ki so na ta ali oni način pripomogli k zgoraj označeni svoti, odkritosrežno zahvalo, združeno z željo, da tudi v prihodnje krepko vstrajajo z nami.

V Ljubljani, dne 1. marcija 1890.
Odbor „Krajcarske družbe“.

Tuji:

3. marca.
 Pri **Slonu**: Singer, Tröstler z Dunaja. — Praschniker iz Kamnika. — Kuttir iz Postojne. — Bartuschka iz Trsta. — baron Gussich iz Dunajskega Novega Mesta. — Dr. Burger iz Kočevia. — Regaschek iz Poličan. — Consor iz Lipskega. — Beck iz Zagreba.
 Pri **Malléi**: Kopatsch, Spielman, Tiefenbacher z Dunaja. — Hammer iz Trsta. — Hajek, Grašek iz Kamnika.
 Pri **Avstrijskem cesarji**: Fitzner iz Pulja.
 Pri **Bavarskem dvoru**: Kobau iz Postojne. — Janez in Matija Verderber iz Mradena. — Besold iz Kulmbacha. — Besold iz Panave.
 Pri **južnem kolodvoru**: Kesnik iz Senožeč. — Detela iz Moravč. — Oblak iz Maribora. — Hojan, Godovič, Božič iz Podrage. — Turk iz Drage.

„THE GRESHAM“
 zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:		Filijala za Ogersko:	
Dunaj, I., Giselastrasse		Pešta, Franz-Josefsplatz	
št. 1, v hiši društva.		št. 5 in 6, v hiši društva.	
Društvena aktiva dné 30. junija 1889	frank. 106,578,528-96		
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1889	" 19,328,518-86		
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848)	" 219,930,701-87		
V poslednji dvanaestmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	" 49,069,600-—		
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah	" 1,610,827,280-—		
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno			
Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Guido Zeschkotu.			

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar. (215—12)

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. marca.	7. zjutraj	785.7 mm.	—14.0° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	737.5 mm.	— 2.6° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	741.2 mm.	— 7.6° C	brevz.	jas.	

Srednja temperatura —8.1°, za 10.2° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke
 z dne 28. februarja 1890.

	Prejani teden
Bankovcev v prometu	394,316,000 gld. (+ 4,290,000 gld.)
Zaklad v gotovini	241,808,000 " (— 53,000 ")
Portfelj	135,392,000 " (+ 1,669,000 ")
Lombard	22,165,000 " (— 197,000 ")
Davka prosta bankovna rezerva	54,509,000 " (— 3,630,000 ")

Dunajska borza

dné 4. marca t. l.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	87.05	87.95
Srebrna renta	87.20	88.—
Zlata renta	109.55	109.90
5% marcna renta	101.80	101.90
Akcije narodne banke	928.—	930.—
Kreditne akcije	312.25	315.80
London	119.60	119.10
Srebro	—	—
Napol	9.45 1/2	9.41 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.59
Nemške marke	58.42 1/2	58.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	174 " — "
Ogerska zlata renta 4%	102 "	40 " — "
Ogerska papirna renta 5%	98 "	60 " — "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 "	— " — "
Kreditne srečke	100 gld.	184 " 50 "
Rudolfove srečke	10 "	20 " 75 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	151 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	— " — "

+

Najglobokejše bolesti potrji, javljamo v imenu svojem in v imenu svojcev svojih tužno vest, da je naša soproga, oziroma hči, gospa

Marija Zamida roj. Rozina

danes v torek, dne 4. marca, ob 3/4. uri po noči, po dolge bolezni in vsprejemu svetih zakramentov, v 29. letu dobe svoje, mirno zaspala v Gospodu.

Pogreb bude v sredo dne 5. marca ob 5. uri popoldne iz hiše v Poljskih ulicah št. 8, kjer je umrla, na pokopališču k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice se bodo brale v Sv. Petra župne cerkvi v Ljubljani. (181)

V Ljubljani, dne 4. marca 1890.

Rozina Rozina **Matija Zamida**
 odvetnikova vdova deželni svetnik
 mati. soprog.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Št. 1375. (157—3)

Razpis.

Na podstavi zakona z dne 24. aprila 1888. l., dež. zak. št. 12, popolniti je na Kranjskem sledeča mesta **okrožnih zdravnikov**, in sicer:

- z letno plačo 800 goldinarjev:** 1.) Bohinjska Bistrica, 2.) Kočevska Reka, 3.) Kranjska Gora, 4.) Šmarije pri Ljubljani, 5.) Železniki;
- z letno plačo 700 goldinarjev:** 1.) Raka, 2.) Senožeče, 3.) Vipava;
- z letno plačo 600 goldinarjev:** 1.) Bled, 2.) Prevoje pri Brdu.

Stalno nameščeni okrožni zdravniki imajo razen plače tudi pravico do dveh v plačo uštevnih starostnih doklad po 50 goldinarjev, vselej po dopolnjeni petletni službeni dobi, kakor tudi do pokojninskih in preskrbninskih užitkov zase in za zaostale svoje.

Prosilci za jedno teh mest uložiti morajo svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem

do 25. dne marca 1890. leta

ter v njih dokazati svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse po deželah, zastopanih v državnem zboru, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje nemškega in slovenskega ali mesto tega kakega drugega slovanskega jezika.

V službe okrožnih zdravnikov nastavljajo se tudi na Kranjskem poslujoči ranocelniki z najnižjo plačo 400 goldinarjev, toda le začasno in brez pokojnine.

Od deželnega odbora kranjskega
 v Ljubljani, dne 16. februarja 1890.

Učenec

za specerijako prodajalnico, govoreč nemški in slovenski, lepega vedenja in z dobrimi šolskimi soričali, se išče. — Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (179—1)

15 hektolitrov

dobre slivovke

se dobi pri (169—2)
Francetu Prijatelj-i v Tržiši, p. Mokronog.

Odljkovano v Parizu 1889 z zlato državno kolajno in v Gentu 1889 s srebrno državno kolajno.

500 mark v zlatu,

če **Grolloh-ova obrazna orème** (Crème Grollich) ne odpravi vseh nečistostij kože, kakor: peg, ogre, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima **J. Grolloh v Brnu** (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo **Ed. Mahr, parfumer.** (818—11)

Št. 134. (166—2)

Razpis.

V **Ajdovščini** na **Primorskem** je razpisana služba občinskega in tovarniškega **zdravnika**

s skupno letno plačo 650 gld., s prostim stanovanjem in z bogato privatno prakso v občini in v celem okraji, kateri šteje okoli 15.000 prebivalcev in nema nobenega zdravnika.

Zokrajno bolniško blagajno in delavskim podpornim društvom pogajati se ja posebej.

Prosilci naj uložijo svoje prošnje **do 31. dne marca t. l. pri županstvu v Ajdovščini**, katero daje vsa potrebna pojasnila.

Blago za obleko.

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za **uniforme c. in kr. uradnikov**, potem tudi za **veterance, gasilce, telovadce, H. r. é.**

Sukno za **billard in igralne mise**, loden tudi nepremočljiv za **lovške suknje, blago, ki se sme prati.**

Potni plati od gld. 4—12.

Vse to ceneje kakor kjer koli in le **najboljše trajne baže.**

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja zaloga sukna v Avstro-Ogerskeji. **Uzorec** zastonj. Za gg. krojaške mojstre najbogatejše in najlepše **knjige uzorcev**. Pošiljatve nad gld. 10.—franko. Pri mojej konstantnej zalogi gld. 200.000 in pri mojej **svetneji trgovini** se razume samo po sebi, da ostane mnogo **ostankov**, in ker mi ni moč od njih pošiljati uzorcev, vzamem tako naročene **ostanke nazaj**, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostankov.

Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijanščini in francoščini. (141—3)

Št. 1375. (157—3)